

Единият лев

Някои от вас правите много обобщения върху темите, които пишете, синтетично развивате нещата. Синтезът подрабира голямо знание. Вие трябва в един малък кръг да проучавате нещата, защото след като сте писали тема, знаете толкова, колкото и преди да сте писали. Например какво нещо е музиката, можете да говорите теоретично, но това не е знание. Какво можеш да пееш? - Не можеш да вземеш и един тон, както трябва, а разправяш философски, теоретични неща за същността на музиката, че тя повдига човека, че тя облагородява. На теория пишете неща, от които нямате понятие. И за всички други работи вие все по същия път вървите.

Един човек може да има добри вярвания, може да е много добър с Господа, но не и с хората. Защо? - Няма разбиране. Някой ще каже: „Аз обичам Господа“. Ти обичаш Господа, но с хората не можеш да живееш. Защо? Господ е далече и е свършен и дава всичко, каквото искаш, а хората са близо и не дават, а вземат. Щом вземат, ти ще се скараш с

тях. У всички ви преодоляващото влияние е там, че всеки, с когото се запознаеш, има желание да вземе нещо от тебе. А пък когато се запознаеш с Господа, Той ще ти даде нещо, разбира се. Нищо не ти взема, нищо не ти иска. Защо хората не могат да живеят заедно? - Защото всякога вземат. А защо с Господа могат да живеят? - Защото Господ всякога дава. Това е естеството на човека. Ограниченото естество е такова. И трябва да разпознаваме две неща: преривното и непреривното. Злото не се ди в живота, защото злото се проявява само в един

намерения спрямо тебе, то употребява своята енергия за добро, но след като я употреби, ти, като нямаш разбирание, може да мислиш, че той не е направил нещо много хубаво за тебе, и може да се роди един конфликт между теб и него. Такива неща могат да се случват и между светски, и между духовни, религиозни хора. Законът е все един и същ. Мислите, че като сте духовни, другояче живеете. Каквато е първата ти постъпка, такива ще бъдат и следващите ти постъпки. Може да има изключения, но казвам какъв е общият закон.

Нали сте окултисти? Аз казвам да не правите погрешки, защото опасността е в това: проповядва се еднократната женитба, но тя не съществува. В този свят аз не знам колко мъже и жени има, които веднъж се женят. Ако приложиш Христовия закон - не външните отношения! - то ти като срещнеш някого, вече завързваш известни отношения с него чрез обичта. Дали те познава, или не, ти вече завързваш известни отношения. Тивна сяш в тях какво ли не.

продължава на стр. 2

Молитвен наряд за Рила

Любезни братя и сестри!

Предстои ни Лятната духовна школа на Рила. За да се подготвим за това свято място, предлагаме да направим шафетен пост за физическо почистване на тялото с молитвен наряд за подготовка на духа в периода от 4 до 10 юли включително. Постът е само на вода, без храна, и започва в 0 ч. на 4 юли, като първата група пости до 24 часа на 4 юли, втората от 0 часа на 5 до 24 часа на същия ден - и така до 24 часа на 10 юли. Последователността на групите по градове е от изток на запад, както следва:

- 4 юли** - Варна, Бургас, Силистра, Добрич;
- 5 юли** - Шумен, Ямбол, Айтос, Сливен, Карнобат;
- 6 юли** - Русе, Разград, Търговище, Кърджали, Хасково, Нова Загора;
- 7 юли** - Велико Търново, Габрово, Стара Загора, Казанлък;
- 8 юли** - Плевен, Ловеч, Троян, Карлово, Пловдив, Панагюрище, Пазарджик, Смолян;
- 9 юли** - Видин, Монтана, Враца, Благоевград;
- 10 юли** - София, Перник, Дупница, Кюстендил.

Нарядът, който ще съпътства поста, ще бъде в 6 ч. сутринта и в 21 ч. вечерта и ще включва:

1. Песента „Псалом 91“.
2. Молитва на ученика „Добрият път“.
3. Формулата „Ученикът трябва да има сърце, чисто като кристал, ум, светъл като Слънцето, душа, обширна като Вселената, Дух, мощен като Бога и едно с Бога“. (3 пъти)
4. Формулата „Верен, истинен, чист и благ всякога бъди и Господ на мира ще изпълни сърцето ти с всички добрини“. (3 пъти)
5. Добрата молитва.
6. Заповедта на Учителя: „Обичай свършения път на Истината и Живота. Поставай Доброто за основа на дома си, Правдата за мерило, Любовта за украшение, Мъдростта за ограда и Истината за светило. Само тогава ще ме познаеш и аз ще ти се извия“.

И нека Божието благословение да бъде върху всички ни.

Братски съвет

Верният ученик

През ноември 2010 г. в Перник гостува брат Георги Петков от Габрово. Той ни разказа неща, които няма къде да ги прочетем и затова аз го моля да опише тази история - История за верния ученик. Тя трябва да остане като житие на ученика - да знаят сегашните и бъдещите поколения какво значи ученик.

След като чух тази история, със сигурност мога да кажа, че ние засега сме кандидат-ученици. Да бъдеш ученик, това значи да се самоотречеш, да работиш и да служиш непрестанно за делото на Бога, за доброто и благо на всички,

за изпълнение волята на Бога. Такъв ученик е била сестра Пенка - неговата майка. Животът ѝ е бил търпение, послушание, приложение, любов и вяра. Всичко, което е казал Учителя, тя го прилага. Тиха, кротка, незабележима, тя учи, работи, обича, търпи. През целия си живот не казва нито една лоша дума на никого. Сестра Пенка е прилагала Божествената любов към всички.

Най-великото събитие в живота ѝ е срещата с Учителя. Когато го вижда, тя плаче през цялото време. Това е свещен плач - когато ученикът се срещне с

Учителя. Тази среща осмисля живота ѝ. Неслучайно, преди да си замине, е казала, че е живяла най-щастливия живот.

На срещата с брат Георги за първи път чух обяснение за десетката. Десетката е закон за най-малката жертва. Този закон ученикът го спазва. Не може ли да даде с радост 10% от материалните си придобивки, значи не трябва да дава, а когато дава с радост, получава благословение. Законът за десетката е Божествен. Тези 10% от доходите всички ги даваме, с тази разлика, че едни се радваме, като ги даваме, а други

скърбим - скърбим, защото ни ги вземат или ги губим, или просто потъват някъде, и то много повече от 10%.

Ако иска човек да успява във всичко, трябва да дава 10% за Бога. Естествено, че на Бога пари не Му трябват, но те се употребяват за Божествени дела. И нас, учениците, ни изпитват дали можем да направим най-малката жертва на физическия свят. Сестра Пенка всеки месец е давала своя десетка, въпреки голямата бедност тогава. Даже понякога са оставали без хляб. Преди да си замине, няколко пъти е подсещала сина си - брат Георги, да не забравят да отделят десетката от последната пенсия. Това е верен ученик!

*Ани Миланова,
Перник*

Общото събрание 2011 - време на промени, нови идеи и колективна отговорност

Изминаха девет години, откакто се избра предишният Братски съвет. 2002 беше ключовата година, която предопредели цялостната насока на Братството, особено в няколко аспекта: по-мощна дейност на издаването на книги със Словото на Учителя, по-добро взаимодействие с медиите, консолидиране на енергии-

те на много от комисиите в Братството, реализация на множество проекти с национална и международна значимост. Всичко това беше постигнато с усилията и отделеното време на множество братя и сестри, които с радост раждаха зрели плодове в Божията градина.

Очевидно е, че свърше-

ното дотук никак не е малко във всяко отношение. Фактите „говорят сами“: беше направен ремонт на Бялата къща, която дълги години изпълняваше функциите на Братски център, реализираха се няколко филма за Учителя; животът в Лятната духовна школа на Рила е все по-добре организиран; книжарницата на

Издателство „Бяло Братство“ е изпълнена с нови заглавия на книги от окултните класове, със Сърборно слово, с неделни беседи, с романите на Невена Неделчева и т.н.; построено се Нов братски център (къщата на брат Сава Симеонов), където вече кипи активен братски живот.

продължава на стр. 3

от стр. 1

Като се обикнат някои, в отношението им се внасят и най-добрите неща, но и най-лошите.

Сега моето говорене прилича на онова, което Христос говореше. Той каза: „Горко вам, книжници, фарисеи и садукее, лицемери!“ - „Учителю, като говорите така, нас осъждаш“. Той констатира един закон. Дали сте фарисеи, или садукее, дали вярвате в това, или в онова - това е друг въпрос, това е ваша работа. Твоео вярване нищо не допринася. Вярването нищо не допринася! Това, което в дадения случай можеш да приложиш - това е важно. Мен ме ползва в дадения случай Любовта, която прилагам и опитвам. Какво мисля, как мога да философствам върху Любовта, да я опиша - то е друг въпрос, то нищо не помага. То е като двадесетте лева или стотите лева, за които мисля и които нямам. Каква полза ще допринесат те, какво благо? Трите лева в джоба ми, с които мога да взема едно парче хляб, струват повече, отколкото стотите въображаеми лева.

Сега казвам: трябва да опитате докде сте дошли - не откъде да знаете, но вътре в себе си. Трябва да правите един вътрешен анализ. Като дойдат изпитания, разните видове болки - зъбобол, коремобол, кръстобол, гръдбол, гръдбол - всичките тия работи като дойдат, ще знаете - те представят метод да пробвате докде сте достигнали. Казвах: „Аз съм добър човек“. Като те заболит кръстът, какво правиш? Казвате: „Да имаме любов!“ - „Като дойде симпатията, това и на гърба, и на рамото, и на главата - навсякъде ще има симпатия. Одумват се някои - пак по симпатия. Имаш някого, комуто симпатизираш; някой е казал нещо по адрес на твоята симпатия и ти се възмути - как може така да говорят по адрес на симпатията ти! Ако не го обичаш, ще кажеш: „Как му е!“ - „Щом имаш симпатия, изваждаш нож като Петър, който искаше да защитаваш Христа. Но Христос му каза: „Петре, тази работа с нож не става“.

Има начин, по който можете да се освободите от противоречията на живота. Но преди всичко не трябва да се афектирате. Трябва да проверявате онова, което в дадения случай чувствате: вярно ли е, или не, данните верни ли са, или не. Например казвате: „Аз чувствам, че едни-кой си не ме обича“. Някой казва: „Аз съм сприях човек“. Не го бутайте този човек никъде. И законът е навсякъде такъв: щом имаш една болка, не я закачай.

Сега всички очакват, че като отидат на онзи свят, ще се оправят работите им. И на онзи свят ще бъде, както на този свят. Работите навсякъде могат да се оправят, когато човек има добрата воля да разбира едно съотношение. Човек трябва да знае, че е между два полюса: има същества, които седят по-ниско от него, има същества, които седят по-високо от него, прогресирали. Той е по средата. И по-нисшите, и по-висшите му влияят: едните го снемат надолу, другите го повдигат нагоре. Между тия същества може да се роди нещастията за него. Ако висшите те повдигат нагоре и ти дойдеш до висока степен в своето разбиране, а после дойдат нисшите и ти повлияят, и ти от тази височина се подхлъзнеш надолу, ти ще се повредиш много повече. Тогава по-добре щеше да бъде никак да не беше се повдигнал нагоре. Всички несрети в живота произтичат от влиянията.

Всички имате известни възгледи и мислители, че сте се добрили до една истина, която е меродавна. Вие казвате: „Всичко може да стане, но аз не мога да падна“. Не ставатте причина слабите да падат. Ако паднат сами, то е друг въпрос, но вие да не ставате причина, вие да не ги бутате да паднат, понеже в Природата действа закон: като бутнете някого, един ден ще стане така, че това действие ще се върне върху вас. След време, може би след един-два месеца или след една година, ще дойде момент - някой и вас ще бутне по същия начин и ще паднете. Обратни движения има, които действат - дали знаем, или не, те развият кармата. Например има неща, които кармически идат от друг живот. Законът за кармата обяснява нещата. Трябва да знаем, че всички неприятности в живота ни идат от три източника: някои неприятности могат да дойдат от нашето подсъзнание, други идат от съзнанието, трети - от само съзнанието. А доброто може да иде от

Единият лев

нашето подсъзнание, съзнание, само съзнание и свръхсъзнание; от свръх съзнанието - това е най-хубавото! Тогава можете да четете „Подражание на Христа“ например. Не е важно веруването, което можеш да имаш ти: дали вярваш в Христа, а подражаваш ли Му? Подражанието значи да вървиш по този път, по който Христос е вървял. Сега някои поддържат, че трябва да вярваме в Христа. Христос казва: „Ако Ме любите“; не казва „Ако Ми вярвате“... „ще опазите Моя закон и ще прилагате. И ще имате известна опитност“. После казва: „И така да просветнат делата ви пред човешките, че като ги видят, да прославят Отца, Който е на небесата“.

Това, което направих - то е най-важното. Аз мога да вярвам, че съм много добър, мога да си въображавам, че съм направил много работи, но в дадения случай онова, в което аз живея, благото, в което живея и което съм опитал, което от мен излиза и го предавам на другите - то е най-силното. Благото, в което аз живея - то е най-силното, а не онова, в което аз вярвам! Може до известна степен и то да ме ползва.

Сега аз ви навеждам на тази гледна точка, понеже здравословното състояние на човека зависи от онова, което той върши, от любовта, която в дадения случай той има към Бога. Здравословното състояние на човека зависи от любовта, която в даден случай има към Бога, към ближните си и към себе си. Не от онова, въображаемо, но в дадения случай от това, какво е твоео състояние, ти можеш да определиш каква е любовта ти. Ако ти казваш, че имаш любов към Бога, и ако тая любов може да се затымнява от посредствени постъпки, които са станали в даден случай, тогава любовта ти към Бога не е голяма. Ако ти изгубиш малко пари или някой е казал нещо по твой адрес и ако това замъгли твоео съзнание и ти загубиш любовта към Бога, тогава каква любов си имал към Бога? Любовта трябва да бъде неизменна. Аз съм привел този пример, ще ви го кажа пак.

Отива един индуски ученик при един от великите Учители на Индия да му даде начин как да търси закона за служене на Бога. Учителят му казал: „Ще те пратя да направим един опит. Там има един военен, един брамин и един святия. Най-първо ще отидеш при военния, ще му зашлеш една плесница и ще видиш какво ще ти каже. После на брамина ще удариш една плесница и най-после - на святия, и ще се върнеш при мене да ми кажеш последствията“. Отива ученикът при военния, удря му една плесница. Онзи му ударил две и го търкулнал на земята: „Така не се удря, а така“. Ученикът се поизтърсил малко, отишъл при брамина, който служел, и ударил и на него една плесница. Браминът се намръщил, вдигнал си ръката нагоре да го удари, но я свалил веднага. Ученикът си казал: „Тук малко по-добре изкара!“. Отива при святия и удря и на него плесница. Светията си седи и не иска да знае - той се занимава с нещо дълбоко и не иска да знае, че са го ударили.

Връща се ученикът и разказва как е свършил работата: „Остави се! Още веднъж при военния да не ме пращаш. Аз му ударих една, а той - две, и ме претърколи на земята“. Учителят му казал: „Това е човекът на закона, човекът, който служи на буквата на нещата. Онзи, който вдигна ръката си и се отказа, той е човекът, който вярва, човекът на вярата. А онзи, който не искал да знае, че са го ударили, той е човекът, който прилага“. Онзи, който не е започнал още живота, казва: „Аз тук?“ - „Ако постъпвате като военния, вие служите на света. Ако постъпвате

като брамина, вие сте верующ, едва сега кандидатствате за живота. А пък ако постъпвате като святия, то вие сте онзи, който прилага. Тия неща са неизбежни. В даден случай вие ще постъпвате или като военния, или като брамина, или като святия.

Не се месете в неща, които не ви влизат в работата - нищо не се ползват от това. Ако дойде някой и ви иска съвет, дайте му хубав съвет, кажете му за последствията и го оставете. Вие казвате, че Господ живее у всички хора. Ако е така, той ще бъде в състояние да пази всекиго. В дадения случай чрез тебе Господ прави, каквото може да направи, колкото и да е микроскопично. Тогава ще имате прогрес.

Не вземайте, не се товарете с непотребни работи в света. Аз съм засягал този въпрос, втори път няма да го засягам. Сега ви казвам: по този начин, по който сега вървите, вие си създавате ненужни страдания, излишни страдания, които не са във вашата карма. Един прост пример да ви дам: потребна ви е една къща с две стаи и една кухня; потребна ви е откъс и една малка барака за дърва. Това е предвидено в бюджета. Вие имате пари, но дойде един ваш приятел и ви казва: „Поразшири къщата, направи втори етаж, пък тури и една хубава каменна ограда!“ - „Ти направих каменната ограда и похарчих два пъти повече, отколкото струва къщата. Питам: какво си спечелил сега? Почват да те обикалят - ти вече няма да можеш да живееш спокойно. Имаш пари да направиш две стаи и кухня и нямаше дългове, а сега, като направи каменната ограда и втория етаж, задължняваш.“

Разчитай на онова, което Бог е вложил вътре в тебе, а другите неща са само спомогателни средства - и светлини, и ангелите, които ще дойдат. Но първо разчитай на онова, което Бог е вложил в тебе. Ако разчиташ на него, ти си на правия път. Всички други влияния ще дойдат и ще действат. Но ако ти оставиш Божественото, което е вложено в тебе, и се опаняш на този или онзи, на светли и пр., това е изгубена работа - ще загубиш. Светиите идват при тебе тогава, когато разчиташ на Божественото, защото те имат Божествените способности, та отиват там, където хората обичат и разчитат на Божественото в себе си. Тогава няма да има и това оплакване: „Като съм тръгнал в този път, какво съм придобил?“. Всъщност тръгнали ли сте в този път? - Ни най-малко! Вие сте хванали крив път! Мислите, че вървите по правия път! Не, не, че се върнете назад - до спирката, от която сте взели кривия път, и сега ще хванете правия път!

Знаете ли какво разбирам, като казвам това? Аз разбирам - в момента, в дадения момент, в този момент! В този момент ти може да си на крив път, а в следния момент можеш да го изправиш, в третия момент пак да кривнеш. Трябва да осъзнаеш, че си кривнал, защото, ако не го осъзнаеш, не можеш да го изправиш, може да мислиш, че твоята постъпка е права. Трябва да имаме една мярка, с която да мерим, и да знаем дали сме постъпили право, или не. Във всеки случай аз трябва да знам това! Не да се самоосъждам, но да имам съзнанието да изправа нещата.

Капитанът има един уред, с който постоянно наблюдава дали има отклонение в курса на кораба, защото в океана понякога има силни течения. Ако той не следи курса чрез този уред, корабът може да се отклони вляво или вдясно от пътя си. Ние също постоянно трябва да се коригираме, защото има влияния, които постоянно ни отдалечават от верния път, така че всякога трябва да отивате при този уред и да проверявате дали не отбелязва отклонения.

Сега вие се утешавате, че криволяво ще изкарате живота. Не криволяво, право трябва да се изкара животът! Криволяво нека светът да живее - вие трябва право да вървите. И ако не слушате, аз бих ви казал много работи. Всички несгоди на Земята могат да се изправят много лесно. Според мен оправянето на света в материално отношение е толкова лесно, колкото и опитите го, да видите дали е така, или не. Ако го приложите, ще имате същите резултати. Вие има-

те някои резултати, но това не е още задоволително. Туряш един млечен компрес на крака си и помага, туриш компрес на друго място и не помага. Това не е панацея. Един компрес може на едно място да помогне, а на друго място - не. Сложиш един сгряващ компрес - действа в известни случаи. Вземеш един студен душ - в някои случаи помага, но студеният душ не е нещо универсално, меродавно. В известни случаи, ако имаш излишна топлина, може да ти помогне, но ако в теб топлината не е в достатъчно количество и вземаш студен душ, капиллярните ти съдове ще се свият и ще имаш обратен резултат. Например препоръчват човек да ходи бос. Здравият може да ходи бос сутринта, но болният - не. Аз бих го посъветвал да ходи бос към 11 часа, когато се стопли земята, постепенно да се научи. Известни правила не са за всички еднакви, това е само за лекуване. Не е многото, което помага, но малкото, Божественото - като го направих навреме, ще имаш резултат.

Пазете правилото! Виждам, че всинца сте станали много скържави. Забелязвам у всинца ви една вътрешна, духовна скържавост. И тя вече се отразява - ставате и външно скържави. Някои в началото бяха по-щедри, а сега са започнали да стават скържави. Някои искаха светли да стават, а сега виждам - напуснали са светлостта, оставили са го за друг живот. Не, не, с малко започвайте, но всеки ден да има микроскопично подобрене в хода на вашия живот. Например всеки казва: „Това е Братство - трябва да ни помогне!“. Това е една скържавна идея. Всеки има желание да му се помогне. Вие сте на крив път. Ето какво трябва да имате в ума си, ако искате да ви върви: в Божествения свят, в света на Светлината, има едно практическо правило; и в менталното поле, и в астралното поле, и във физическия свят - законът е същият. Колкото въздух приемаш в дробовете си, толкова и ще изпускат навън. След това, ако си умнен човек, с този въздух ще дадеш и нещо от себе си навън. Много малко от въздуха ще ползваш. Но ти си скържав, пазиш се и се страхуваш. Защо? В следващия момент пак ще получиш въздух. И светлината, която си приел, ще я върнеш назад, защото това, което виждате, е резултат на онова, което сте приели.

И в материалния свят е така: ако от това, което си взел, нищо не дадеш, ти си на крив път и не можеш да имаш успех. Пари назаем вземаш - ще туриш в ума си, че това, което вземаш, ще го платиш - ако можеш да върнеш парите, вземи ги; ако не можеш, не ги вземай. Като отидеш при този човек, от когото смяташ да поимаш заем, ще бъдеш искрен. Защото в света има два метода: единият - човешки, а другият - Божествен. Ще отидеш при човека и ще му кажеш: „Можеш ли да ми дадеш пари назаем по Бога? Няма да ги търсиш, ще ги оставиш на мое разположение, и ако ми дойде наум да ти ги върна, и ако мога, ще ги върна. Ако не ти ги върна, да не ме считаш длъжен и да не ме съдиш“. Ако той каже, че по Бога не може да ти ги даде, а по човешки, тогава ще му дадеш една полица. Ако вземеш парите по човешки, трябва да ги върнеш точно с навреме, няма да закъсняваш нищо с един час! Това е правилото, ако искате да успявате. Защото Небето, духовният свят обича точността. Слънцето, звездите изгряват точно навреме, всичко е един час! Това е правилото, ако искате да успявате. Защото Небето, духовният свят обича точността. Слънцето, звездите изгряват точно навреме, всичко е един час! Това е правилото, ако искате да успявате. Защото Небето, духовният свят обича точността. Слънцето, звездите изгряват точно навреме, всичко е един час! Това е правилото, ако искате да успявате.

Приложете в живота си Божественото! Тайно трябва да прилагате в живота си Божественото. Всички наши нещастия в умствения, в сърдечния и във физическия свят зависят от онова колебание в Божественото - Божественото, което трябва да направим. То е в малкото, не е в многото. Всеки може да го направи. Но Божественото малко да го правим от сърце - и като го правим, да се радваме на онова, което правим, и никак да не се оплкваме в света, да не казваме: „Аз от много добро страдам в света“. Как говорете така! От добро човек не страда. Имате вяра в Божественото! Не само вяра, имайте любов и приложете Божественото! После, не се тревожете, защото героят не се тревожи. Героят, като дойде при един камък, стегне се, изпъкнат му жилите и вдигне камъка. В него има напрежение, той казва: „Ще вдигна този камък!“ - „Да има у вас напрежение, но без тревоги. Като дойде напрежението - без тревога! Но нека да има напрежение. Да не мислите, че като влезете в Божествения свят, ще ви посрещнат като млада булка и само ще ви мажат ръцете и лицето с глицерин?“ - Не.

Сега само онези, които доброволно и съзнателно могат да приложат задачата с единия лев, да я приложат, и каквито резултати има, една година да млчат и след една година, пак на този ден, като се съберем, ще видим какво е станало.

Две неща трябва да знаете: не се раздвовайте по отношение на онзи

Учителя

Общото събрание 2011 - време на промени, нови идеи и колективна отговорност

от стр. 1

Има и много други общи дейности, които не е нужно да изброяваме.

На 14 и 15 май в София в Бялата къща се проведе Общото събрание на Общество „Бяло Братство“. След тригодишен период това събрание беше отчетно-изборно, сиреч състоя се избор на нов Братски съвет, на нов състав на постоянните и временните комисии, на нов състав на Контролно-ревизионната комисия. Прочетоха се докладите на Братския съвет и комисииите, в които ясно бяха представени досегашните резултати от тяхната работа. Изнесените доклади потвърдиха очакванията, че Братският съвет и комисииите имат цялостна визия за своята дейност и добре съзнават отговорността си пред Бога и цялото Братство за разпространението на светлите лъчи на Учението сред света, както и за духовната сплотеност и за

Предложението на брат Андрей Грива това да бъде брат Николай Конакчиев бе посрещнато с радост и единомислие. Изказаното от братята и сестрите изпълни проснатранството със сърдечна топлина, пълно доверие и неприкрита душевна радост, поради което брат Николай Конакчиев бе избран за председател на Управителния съвет на Общество „Бяло Братство“ с абсолютно единодушие.

Брат Николай напомни, че отговорността за Братството е преди всичко колективна, обща и призова новите членове на Братския съвет да бъдат предложени от братските групи. Освен това внесе предложение да се разшири съставът на Братския съвет, като се състави комисия от още 5 човека (експертна комисия), които да бъдат „полезници“, сиреч в услуга с разумни съвети при вземане на решенията за общата дейност на Брат-

Експертната комисия, или „полезниците“, са Христо Коларов, Ангел Запрянов, Атанас Атанасов, Йоанна Стратева и Христо Ташев.

Работата в късния следобеден час продължи с избор на състави на постоянни и временни комисии. Първо започна изборът за Комисията по Паневритмия. В нея останаха четирима от предишните пет члена, като сестра Людмила Червенкова си направи отвод и предложи сестрите Вяра Бранкова и Йоанна Стратева, и двете от София, за нови членове в комисията. Брат Ангел Запрянов от Бургас предложи брат Георги Христов. Сестра Светла Балтова предложи брат Живко Стоилов и сестра Надя Табакова от Пловдив, но брат Живко си направи отвод с мотива, че в тази комисия трябва да има повече музиканти. От петчленна комисията стана седемчленна.

Контролно-ревизионната комисия (КРК) също промени състава си: на мястото на сестра Стефка Баръмова застана сестра Вероника Цанева. Председател на КРК остана сестра Веселка Боева.

Издателският съвет остана почти същия със следните промени: на мястото на брат Димитър Калев от Варна застават сестрите Стела Рускова и Християна Йорданова.

Комисията по музика остана със същия седемчленен състав.

Комисията за Рила остана същата въпреки желанието на сестра Галина Герасимова за отвод.

Към Комисия „Наука и образование“ (педагогическа) бяха предложени още трима човека: сестра Снежана Димитрова и братята Деян Пенчев и Георги Георгиев, които бяха приети единодушно. Тази комисия е най-многочленна: 17 братя и сестри. Да се надяваме, че именно науката и образованието ще бъдат едни от бъдещите приоритети на Братството.

Медийната комисия също промени състава си. В нея новите членове са администраторите на уебсайта <http://beinsadouno.com/> (Порталът към съзнателен живот) - братята Ивайло Станев от Варна и Радислав Кондаков от София, сестра Светла Нейкова от София. Комисията е деветчленна.

Социалната комисия е осемчленна, като се включиха сестрите Снежана Георгиева, Цанка Петрова, Елена Андреева, Вяра Стефанова, Петкана Георгиева, Ефросина Ангелова и братята Боян Арабаджиев и Емил Кръстев.

Тринадесетчленният Стопански съвет се оглави от предишния председател на Братския съвет - Андрей Грива - като вещ в областта, което пролича от дейността му по двата братски центъра - Бялата къща (ул. „Ген. Щерю Атанасов“ 6) и Розовата къща (ул. „Ген. Щерю Атанасов“ 2). Целите на Стопанския съвет са: да взема решения как най-добре да се стопанисват братските имоти, да се проверят нотариалните им актове, да се задвижи обменът на собствената продукция на Братството.

Комисията за мястото на Учителя остана в същия състав: Елена Андреева, Валери Йотов и Цанка Петрова.

Решението за говорители на Братството се взе в пълно единодушие: това да бъдат Галина Герасимова и Андрей Грива, които са доказали своята дълбока опитност в общуването с медиите и институциите, в представянето на Братството, на Учението и Учителя на пълно адекватно на новите условия, в които живеем.

Събранието завърши великолепно със споделения опит на общуване в Братството през годините от сестра Жана Кръстева от Пловдив: „Благодаря за предложението във всеки град да се издава вестникът всеки месец. Почувствах, че животът на Братството е пълноценен. Словото на Учителя се материализира. Благодарим, че ни бе

даден този прекрасен, защото Учителя е гарантирал за нас, че ние сме дошли да работим за славата на Бога. Бъдете благословени! Работете за славата на Бога! Благодарете, че нашата мисия е да се молим, да имаме помощ от Небето и много неща да стават в името на доброто. Издават се беседите на Учителя и това е най-важното, нека благодарим на старите сестри, които запазиха Словото, на брат Борис, на брат Боян, да не забравяме Паневритмията, музиката - те са балсам за човешката душа.

Най-вече искам да изкажа благодарност на брат Грива за неговата ерудиция, за неговата духовна извисеност. Зная брат Борис какво беше казал за него. Брат Грива можа в социален план да изнесе нашето общество - в медиите, в телевизията, в библиотеките. Къщата на брат Сава е направена красиво и се чувства живот в този дом. Всичко е окултно направено. Права поклон и казвам: да бъдат благословени. В

Братството има прекрасни лекари: д-р Калев, д-р Колев, д-р Балтова; има прекрасни педагози, има музиканти - Петър, Симеон, Йоана, Теменужка, Огнян. Това са лицата, които представят Бялото Братство в света.

„Словото на живота пазим и ще го опазим“. Ние сме дали обет, че ще служим на човечеството и на цялата планета. Видяхте в новия дом прекрасната библиотека, видяхте един разкошен музей на Учителя. Вътре има такива скривени неща; ние сме длъжни да запазим всичко това и да го дадем на поколенията. Искан да благословя Школата на „Бялото кокиче“ - то излиза напролет и в снега - гледайте дълбоко в нещата. Ние сме най-подходящи за момента. Щом сме подходящи, да го изпълним. Винаги ще помагаме!

Творете с любов! Ние трябва да бъдем в света - с нашето поведение, с нашето възпитание и обхода. Предлагам да се състезаваме по любов, по обхода“.

Мирслав Бачев

необходимата обратна връзка между самите тях, в частност, както и между всички братя и сестри.

Повдигна се отново въпросът за изграждането на братски салон в с. Бистрица - въпрос, разглеждан многократно и на предишни общи събрания. Преобладаващите мнения бяха, че ползвателите на този имот трябва да го „отстъпят“ на Братството, сиреч да се откажат от правото на ползване, което предишният Братски съвет (с председател Благовест Жеков) им е делегирал поради опасение от евентуална продажба на имота от страна на следващото ръководство. Засага този въпрос остана отново отворен. След 1990 г. Братството става юридическо лице с идеална цел и към момента (след тази година) няма друг братски имот, който да има пожизнени ползватели.

Изборът на нов Братски съвет се състоя след обяда и в общо взето мирен дух. Думата взе брат Андрей Грива, който внесе предложенията от страна на Софийската братска група. Разбира се, първият и най-важен избор бе за председател на Братския съвет (УС).

свото. След различните предложения и гласуването се формира новият Братски съвет в състав: Николай Конакчиев, Вяра Стефанова, Мирослав Бачев, Светла Нейкова, Слав Славов, Рая Манчева, Димитър Първанов, Спаска Миховска, Радислав Кондаков. Изпълни се желанието на брат Николай освен него това да бъдат четирима братя и четири сестри. Налице бе пълна приемственост от страна на новоизбрания Братски съвет към оттеглящата се. Този факт е важен, освен всичко друго, и за ползотворното навлизане на новоизбрания Братски съвет във всички аспекти на бъдещата му работа.

Бе внесено предложение длъжността „секретар“ да бъде щатна (платена), с постоянно работно време и място на работа - Братския център. Брат Христо Ташев изложи причините за това предложение: секретарят трябва да има постоянно присъствие през деня в Братския център и да се грижи за представянето на Братството и Учителя пред гостите в центъра, да движи документацията на Братството, да поддържа кореспонденцията и др.

Концерт в Плевен

Още един концерт с музиката на Учителя Беинса Дуно се прибави към наситения календар с прояви на Общество „Бяло Братство“, който се състоя в Плевен на 21.05. в галерия дарение „Светлин Русев“. Концертът бе посветен на 60-та годишнина от рождението на нашия брат Петър Ганев. Паралелно с концерта бяха изложени и архивни фотоси с Учителя и из моменти от живота на Школата по негово време. Фотосите са направени от бащата на Петър Ганев - брат Пеню Ганев. Програмата включваше музика от Учителя и четири песни на брат Пеню Ганев. Този прекрасен концерт бе изпълнен от квартет в състав Петър и Божанка Ганеви (цигулки), Надя Колева (виола), Магдалена Далчева (виолончело) и сопраното Пламена Гиргинова. Началото на концерта бе поставено от Божанка Ганева, която представи богатата творческа биография на брат Петър Ганев.

Музикантната част започна с песните „Махар Бену Аба“ и „Аин Фаси“, преми-

на през „Ще се развеселя“, „Цветята цъфтяха“ и „Там далече“ (с Пламена Гиргинова). В соло Божанка и Петър изпълниха „Венир Бенир“, „Вехади“ и „Вътрешният глас на Бога“. Силно впечатление направи „Ангел вопияще“, написана от свещеник Константин Дъновски - земният баща на Учителя. След „Българска рапсодия“ със солист брат Петър дойде ред и на трите песни от неговия баща - „Трепкат средбърни вълни“, „Към Рила“ и „При седмострунната арфа“. В паузите между песните се поднесоха подбрани мисли

на Учителя и след още и още прекрасни песни концертът завърши с общото изпълнение от музиканти и публика на песните „Запознаване“ и „Дишай дълбоко“. А по сияещите лица на гостите (за разлика от друг път имаше много непознати, и при това млади хора) разбрахме, че музиката на Учителя действа като магнит за всички, търсещи духовното, събуждайки все повече и повече оня вечен копнеж към изконното начало, към БОГА.

И нека това, Боже, бъде за Твоя слава и за благо на нашите души!

Мадара отново стана обител на Бялото Братство

От 21 до 24 май 2011 г. се проведе XIX младежки събор на Мадара. В продължение на 4 дни, навръх празника на българската и славянската писменост, свещената Мадара за пореден път стана обител на Бялото Братство. Тук, където се намира най-старият култ на човешката цивилизация - култът към богинята Майка-Природа, или към планетата Земя, около 400 последователите на Учението на Бялото Братство от цялата страна се събраха за осъществяване на великия идеал за братство и сестринство. Това, което се случи на този събор, е показателно. След студения до събора месец май ни се даде слънчево и топло време. Участниците в събора се насаниха на бивак в различни точки на свещената Мадара и образуваха нещо като символичен кръг. На върха на платото младежите организираха голям палатков лагер - най-големият в историята на съборите. Долу, на красива поляна с буина трева, беше организиран втори лагер. Хижа „Мадарски конник“ стана своеобразен център, в нея се провеждаха братските трапези, лекции и обсъждания. Всички места на околността като мотел, хотел, къмпинг и къщи за селски туризъм в село

пропуснем и братската трапеза, която домакините превърнаха в своеобразен ритуал и свещенодействие.

Важните неща! На братските събори в най-голяма степен се осъществява основната идея на Учението - да се опознаем като братя и сестри и да се свържем с веригата на Божествената Любов. Тук, на Мадара, три дни Братството живя истински братски и сестрински живот и като че ли това е най-важният резултат. Тук се срещаме, пеем заедно, играем Паневритмия, общуваме приятелски и създаваме нови запознанства - и за нас това е раят на Земята. Няма по-красиво нещо на Земята от братския живот.

Темата на събора. На 23 май бе представена основната тема на събора - „Новата епоха и мисията на славянството“. В прочетената беседа по случая и в направените изказвания се направи опит за дефиниране на тази роля в следните няколко точки:

1. Българите са част от славянското семейство - „Призвание към народа ми български, синовете на семейството славянско“, 1898 г. Българите са пионери между славяните. В общославянския организъм България

и чрез което се изявява и проявява Христовият Дух като Дух на Единение на целокупното славянство. Славяните са новият Духовен Израел.

7. Славянството е представител на идеята за Бога.

8. Те са ковачницата на Новата култура на Земята.

9. Една от великите черти на славянството е саможертвата. В славянството работи духът на жертвата. Ето защо бъдещето е на славяните.

Славяните ще бъдат обединени чрез Ангел Елохил, който е върховният повелител на целокупното славянство и ръководител на българския народ.

При обсъжданията се стигна до фокусиране на вниманието към актуалното състояние на интеграцията на славянската общност. Изнесоха се някои съвременни проблеми и накрая завършихме с колективна молитва за славянското обединение.

Друг важен момент от събора е този, че се даде трибуна на живите спомени за **традициите на Бялото Братство**. Навръх празника 24 май от 10.00 ч. традициите оживяха чрез спомените на сестрите Ина Дойнова и Йоана Стратева и на брат Жоро Петков. Тримата са представители

въпрос за промени, настъпили след края на социализма. Например до 90-те години на XX век Братството е било единно в играта на Паневритмия. С идването на новото поколение започват съмненията и търсенията, без да се изследва живата традиция.

Ето и няколко детайли: прегръдките в края на Пентаграма са привнесени, а в традицията имаме само поздрав. При играта на шестте упражнения никога не се е дигало ръка за поздрав - нито в началото, нито преди всяко упражнение. В духовните наряди при пеене на песните всички са стояли седнали и при никоя песен не се е ставало на крака, както е била въведена практика много покъсно за песента „Духът Божий“. Духовният наряд включвал повече песни, някъде около 7-8, и една или две молитви и формули. Относно посрещането на изгрева от Молитвения хълм Учителя е ставал в момента на първия слънчев лъч и след него - всички останали. Преди това всички са били седнали.

В днешно време се забелязват и стоящи прави братя и сестри, и такива, които стават преди водещия, и други, които правят физически упражнения на фона на молитвеното съзерцание. Става въпрос за научаване и уважение към колективната духовна практика. Поздравът по време на изгрев е с вдигане на ръка, но кратко, а не продължително време. Сестрите и брат Жоро обрънаха внимание, че при Учителя всичко е било скромно и пестеливо, а не разточително и помпозно.

Добре ще е тези моменти да се изяснят, за да бъде коригирана практиката и да се съхрани духът на Братството. В Новата епоха Новото Учение има своя център - той е Духовно общество

„Бяло Братство“ в България, и ние носим отговорност за запазване и съхранение на традициите и на правилния модел на Школата. Това, което се случи на Мадара, е че тези наши сестри и този наш брат предадоха онзи дух на братство, характеризиращ се с взаимна почит и уважение, с безкористно служене, всеотдайност и скромност.

Друг момент от работата на събора е **подготовката за Лятната духовна школа на Рила**. На 23 май от 10.30 до 12.00 ч. се проведе организационно събрание за Рила, водено от бр. Николай Конакчиев - председател на Управителния съвет на ДО „Бяло Братство“. Той разказа за направеното до този момент. Проведени са преговори и е постигнато споразумение с ръководството на НП „Рила“. Уточнени са условията за устройство на лагера. Изискванията за участие се повишават и е необходима предварителна подготовка, която следва да се осъществи от групите по места. Тя включва запознаване с правилника на ЛДШ, с екипировката и правилата за безопасното пребиваване във високата планина. Трябва да се започне с основанието, че Школата е за членовете на ДО „Бяло Братство“, които работят под духовното ръководство на Учителя.

Лагерът не е къмпинг за отдих и почивка. Всички, които желаят да дойдат и да се запознаят с духовното учение, са гости, на които трябва да им се окаже необходимото внимание и съдействие. Те остават в лагера при определените от правилника условия, и то след разрешение на коменданта. В лагера се спазват норми: на първо място това е абсолютният ред и чистота, участието в духовните наряди и тру-

довите дейности. Лагерът е на самоиздръжка: каквото правим, го правим с общи усилия. Животът ни на Рила е емблемата на Братството и участието на всеки трябва да се приема като голяма привилегия и като още по-голяма отговорност не само пред обществото и държавата, но и пред Небето и Учителя. Предстои отпечатване на правилника за ЛДШ на Рила с конкретни указания за подготовката на групите за участие.

На 22 май от 15.00 до 16.00 ч. се направи обсъждане на **тема „Актуални проблеми на Паневритмията“** с водещ сестра Светла Балтова. Тя постави акцент върху моралните отношения на участниците в Паневритмията. **Паневритмията е свещенодействие** и следва да се отнасяме към нейната практика като към свещенодействие. Да пристъпваме с чувство на благоговение и да търсим вътрешния и външен мир и хармония, взаимно почитание и уважение. За отбелязване е фактът, че за пръв път в новата история на Братството Паневритмията тук, на Мадара, се изигра с едноминутни паузи между упражненията. Опитът е показателен, удължава се времето на игра, но се засилва медитативността и преживяването. Все пак трябва да имаме предвид, че чрез Паневритмията се развива една нова сетивност, спомагаща за съзнателно овладяване на енергетиката на упражнението и за преживяване на техния смисъл.

Мадарският събор стана трибуна на млади братя и сестри да представят своите изследвания върху Словото на Учителя. Тази година това направиха братята Веселин Дочев от Шумен и Делин Мичев от София.

продължава на стр. 5

Мадара се заеха от наши приятели.

Програмата на събора включваше най-доброто от традицията на Бялото Братство през вековете, а именно посрещане на слънчевия изгрев с духовен наряд и Паневритмия под съпровода на жива музика и хор, работа със Словото на Учителя. Тази година се чете Съборното слово от първата година на Младежките събори. Денят приключвахме с концерт и духовен наряд в Голямата пещера, известна още като „светилището на трите нимфи“. Да не

представява волята. България сега е в златния си век. / XX в./

2. Славянството е девствената почва на бялата раса.

3. Славянството е майката, която ще роди Царството Божие на Земята.

4. Славяните са определени от Бога да бъдат носители на една нова идея.

5. Славянството е олтара на новата култура. Жизненият център на живота е в него.

6. Славянството днес представлява Юдиното коляно, чрез което идва

на едно поколение, израснало и възпитано от първите последователи на Учителя и помнещо духовната атмосфера на комуналното селище „Изгрева“ преди неговото разрушаване. Нещо повече, те са от поколение, преживяло 45-годишната репресивна система на тоталитаризма и успяло да запази и съхрани както Словото, така и живата традицията в духовно общество. В своите разкази те засегнаха някои от детайлите на братския живот, които в съвременната ни практика са видоизменени. Става

Разговор за Паневритмията

По време на Мадарския събор се състоя и поредният семинар за преподаватели по Паневритмия. Извън програмата беше проведен разговор с участниците в събора за актуални проблеми в Паневритмията.

Всъщност в самата Паневритмия няма проблеми, но като средство за самовъзпитание тя ни дава възможност да надникнем в собствените си проблеми, за да ги разрешим, както силната светлина, осветяваща една сумрачна стая, дава очертанията на всички предмети, а и на насъбраните вектории по ъглите. Бихме могли да разгледаме проблемите, които ни вълнуват отново и отново, в три категории: проблеми на личността при сблъсъка ѝ с кръга на Паневритмията; проблеми на груповата работа; национални проблеми, залегнали във всяка българска душа, тъй като сме част от този народ. Всички те се нуждаят от осъзнаване и хармонизиране и Паневритмията може да бъде мощно средство за това.

Проблемите на личността изпъкват или се очертават по-ясно, когато един човек реши да тръгне по духовния път. В лекциите си Учителя Беинса Дуно предупреждава за

това. Както под изобилната слънчева светлина и топлина растат не само цветята и културите, но и плевелите, така и в индивида недостатъците започват да избухват при досега с духовното. За да бъдат разпознати и изкоренени. Затова и Паневритмията, като част от Учението, е наречена „метод за възпитание и самовъзпитание“. Сблъсъкът на индивида с необходимостта да прави нещо в група го поставя винаги в ситуации, където има и други мнения или/и доста несъвършенства. Стремехът към Високия идеал би го направил нервен и раздражителен, ако реши да изисква съвършенство от другите, от групата, вместо от себе си. Стремехът към Истината, като един от трите основни добродели, обикновено се заменя от стремех за събиране на достоверни факти в подкрепа на една или друга теза, като се забравя, че Истината е Принцип, т.е. не бива да я търсим на равнището на фактите. Присъствието ѝ носи красота и ... „пътищата ѝ са пътища приятни и всички те ѝ пътеки - мир“. За справка прочети „Лъчът на Истината“. Пребиването в света на Истината е трудно постижимо и в нас често се боричкат

нашите лични истини, обикновено добре подплатени с различни факти.

Проблемите на групата най-ясно изкрестализират в Паневритмията по места. Както при всяка човешка дейност, която се извършва от няколко души, и при Паневритмията има правила. Спазването им е базата, върху която се надгражда всичко останало. Най-голямата част от основните правила е описана в предговора на Паневритмията, няколко са се възприели в течение на почти вековната практика. Обикновено списъкът с правилата се публикува и раздава всяка година и обикновено това поражда съпротива у някои приятели, които смятат, че са ги надраснали духовно. Духовното извисяване над правилата означава те да не те дразнят, да не ти пречат, още повече, че са изпитани през десетилетията.

Тук става въпрос само за общоприетите и проверени от традицията на Школата правила, а не за местните догми, възникващи понякога в една или друга група. Във всяка група има ролево разпределение и обикновено има лидер и естествена му опозиция. С времето става ясно, че кол-

кото по-отворена е групата, колкото по-открито се обсъждат възникващите ситуации, толкова е по-размита границата между тези две полярности. Умните лидери се превръщат по-скоро в организатори и координатори, грижещи се за благосъстоянието на групата. В Паневритмията поляризацията обикновено се изразява в групите на „консерваторите“ и „новаторите“. „Новаторите“ и бунтарите имат благотворната роля да разбиват закостенелостта и да провокират вкопчените в догмите. Те са извор на нови идеи. Би трябвало те да внасят нови духовни импулси и нов живот в групата; интересното е обаче, че доста от най-дългогодишните членове на Братството са често много по-разкрепостени. Това става, когато са и част от Школата, т.е. прилагали са Учението дълги години в живота си. Те знаят, че „духът духа, където си ще“, а формата не е вечна. Или, както знаем от беседите, младостта и старостта са вътрешни качества. Ако групата е здрава, тя постига баланс и представителите на двете полярности взаимно се обогатяват.

По време на настоящия разговор възникна един актуален въпрос - за паузите между паневритмичните упражнения. Той може да послужи като добър пример за внасяне на нова идея в групата. И тук виждаме, че новото е добре забравено старо.

В беседата „Тайни и откровения“ Учителя споменава за минимална пауза от една минута между упражненията. Присъстващите на събора дългогодишни музиканти единодушно го признаха. Оказа се, че за повечето от нас такава пауза е твърде дълга. Защо?

Първо, защото имаме изградени други навици, и по-важно, защото това означава да поддържаме състояние на концентрация много по-дълго време. Нещо, което е трудно за неспокойния нисш ум, който се бои от тишината. За доста хора дори компромисният вариант 30 секунди е изпитание на нервите. Сега всяка група на място трябва да реши как точно ще въвежда това съществуващо, но забравено правило. Ето един проблем, в чието разрешаване ще се прояви груповата работа.

Здравата атмосфера в групата, без която истинска Паневритмия е немислима, се постига с приложение на две неща, на които Учителя е държал особено: добра обходна и взаимно почитание. И е казал, че те липсват у българите. И тук навлизаме в третата категория проблеми: националните, на които даваме израз. Освен липсата на горещи качества, у българския народ е отлежала с времето тежък комплекс, дошъл след вековното робство - византийско и турско. Един горд народ - под знака на Сатурн и Марс (според Учителя) е трябвало да прекланя глава под чужда власт. Затова и досега на властимающите се гледа с неприязън, те „не са от нас“. Затова или спотайваме мнението си, или го изкрещяваме и „тръгваме на бой.“ Това е рана, която нашето духовно об-

щество може и трябва да изцели. Естествено, като започне от себе си. Това вече се случва. Така новите принципи на Епохата на Водолея за братство и правилни човешки взаимоотношения могат да се разпространяват от по-малки групи хора цялото общество, като разширяващи се концентрични кръгове. Вече го виждаме в света, където духовни групи и общества се стремят да прилагат в живота си законите за правилни човешки взаимоотношения. Това е внедрявал Учителя, когато е създавал „Изгрева“ и Лятната духовна школа на Рила. „Защо съм ви събрал?“ - казва той в една от рилските беседи - „Да се научите да работите заедно, да пеете, рисувате и учите заедно“. Осъзнаването на тази ЗАЕДНОСТ е изцеление и на проблемите на индивида, които се претопяват в групата, и на груповите неразбирателства, и най-после - на Българската душа, за чието изцеление Учителя е дошъл и работил. За Едно. За Единия.

По цял свят групи и отделни индивиди работят за изцеляване раните на планетата, нанесени от човека. В България Учителя е дал могъщо средство за изцеление, за внасяне на духовна енергия и връзка с висшите светове чрез Паневритмията. И ние, живите точки в нейния кръг, трябва да имаме съзнание за смисъла ѝ.

Светла Балтова

Магара отново стана обител на Бялото Братство

от стр. 4

Темата, която представиха, е „Влиянието на Слънцето“. Шуменската група представи поезията на сестра Росица Димова. Тази наша сестра разказа своята опитност при запознаване с Учителя - силни моменти в живота на една душа на Земята. За отбелязване е, че духовният наряд на 23 май също беше воден от една наша млада сестра и това е Надя Мънкова от Шумен.

Вечерните концерти в Голямата пещера са дългоочакван мистичен момент, като се има предвид, че пещерата беше дълги години затворена.

В пещерата на трите нимфи през първата вечер концерт изнесоха сестра Димитра - със свои авторски песни под съпровода на сестра Ина Дойнова. Втората вечер сестра Йоана Стратева - цигулка, и брат Петьо Цанов - класическа китара, изпълниха музика на Учителя. Красив момент, красива гледка и красиво преживяване!

За домакините. Шуменската братска група добива все по-голям опит в организацията на събора. Мобилизацията обхваща всички налични сили и средства. Да се посрещнат около 400 ду-

ши не е малка работа. Всеки дава от себе си най-доброто и като резултат съборите стават все по-добри. Няколко месеца, да не кажа и целогодишно, шуменската група живее с мадарския събор: кое и как да се направи, за да стане съборът наистина братски. И благословията не закъснява - групата ни става все по-сплотена и обединена. Благословията е за всички ни, защото се изживяха три пълноценни дни на братско единение, мир и хармония и на свещеността.

Изводите: Премината XIX младежки събор. По

традиция той се нарича младежки - така го нарекоха домакините от шуменската братска група през 1993 и така остана. С времето той се разви като един от най-големите събори на Бялото Братство в България, и то не на случайно място. Освен свещената Магара, тук в съседство е гр. Нови пазар, началото на началата. Оттук Учителя води кореспонденция със своите Ученици и очаква разпорежданията на Духа. Тук са проведени седемте разговора с Духа Господен. Това, което става сега на Магара, е една малка крачка към

реализиране на идеите за новата планетарна култура на братство и сестринство. Тук всеки проявява най-доброто от себе си и ние ставаме все по-добри и по-чисти в отношенията си. Тук, на Магара, се дава възможност за осъществяване на живата приемственост между поколенията на Братството.

Отдадохме необходимото уважение и почитание и към по-възрастните братя и сестри, пренесли във времето живите традиции. На XIX мадарски събор изживяхме три пълноценни дни, изиграхме три големи и

хармонични Паневритмии, докоснахме се до Словото, изнесено пред първия младежки събор, размишлявахме върху идеята за славянското единство, почетохме празника на българската и славянската писменост. Представете си гледката: няколкостотин братя и сестри, облечени в бяло, след края на Паневритмията, под съпровода на оркестър, изпяха химна на светите братя с възторг и ентузиазъм.

До нови срещи, приятели на Магара!

2 юни 2011 г.
Шумен
Атанас Атанасов

Поредицата СЪБОРНО СЛОВО

Излезе от печат и последният том от цикъла СЪБОРНО СЛОВО с беседите на Учителя - „ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА ЩАСТИЕ“, 1941-1943 г.

Поредицата СЪБОРНО СЛОВО включва в хронологичен ред беседите, изнасяни от Учителя в периода 1903-1943 г. във Варна, Велико Търново, София, на Витоша и Седемте рилски езера, систематизирани досега като Рилски беседи и Съборни беседи. В

това течение от Словото на Учителя се съдържа съкровено знание за същността на духовната себerealизация, за еволюцията и ученичеството. Те са врата към навлизане в познанието на петте Божествени принципи - Любов, Мъдрост, Истина, Правда и Добродетел.

„За да получим нещо, трябва да турим в действие ума, сърцето и волята си. Религията има за цел да ни научи как да живеем. Знанието и Мъдростта се добиват последователно чрез усилени умствени занятия“ - това са първите записани слова на Учителя от срещата на Веригата във Варна на 11 август 1906 г. Тридесет и седем години по-късно, в последната беседа от цикъла Съборно слово - „Добри плодове“, на 15 септември 1943 г. на Изгрева той завършва: „Желая ви да станете добри, разумни и справедливи. Желая ви да проявите това, което Бог е вложил у вас. Както от семката на ябълката

израства голямо дърво, което дава сладки, вкусни плодове, така и Божественото у вас да се прояви, да възрасне и да даде добри плодове“.

Общият брой на беседите в издадените 11 тома са 507. В тях систематично са подредени в хронологичен ред беседи, публикувани в следните сборници:

1. ВЕРИГАТА НА БОЖЕСТВЕНАТА ЛЮБОВ, 1903-1915, съдържащ протоколите от годиш-

УЧИТЕЛЯ, гр. В. Търново, 1921

3. НОВИЯТ ЖИВОТ, 1922-1924

БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ, гр. В. Търново, 1922

АЗ СЪМ ИСТИННАТА ЛОЗА, цикъл беседи, Търново, 1922

РАЗУМНИЯТ ЖИВОТ, обяснения и упътвания от Учителя, гр. В. Търново, 1924

ТИХИЯТ ГЛАС, извънредни беседи от Учителя

Бяло Братство, IX година (1929-1930), том III

6. ЛЮБОВ КЪМ БОГА, 1931

ЛЮБОВ КЪМ БОГА, беседи от Учителя, държани при Седемте рилски езера през лятото на 1931

НАЙ-ВИСОКОТО МЯСТО, съборни беседи, София, Изгрев, 1931

7. КНИГАТА НА ВЕЛИКИЯ ЖИВОТ, 1932-1934

ЦЕННОТО ИЗ КНИГАТА НА ВЕЛИКИЯ ЖИВОТ, беседи, държани на Седемте рилски езера, 1932

БЪДЕЩОТО ВЕРУЮ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, съборни беседи, София, Изгрев, 1933

ВЕЛИКОТО В ЖИВОТА, беседи, държани на Витоша, Яворови присои, 1934

ЧАСЪТ НА ЛЮБОВТА, съборни беседи, София, Изгрев, 1934

8. ЦАРСКИЯТ ПЪТ НА ДУШАТА / ДА ИМ ДАМ ЖИВОТ, 1935-1936

ЦАРСКИЯТ ПЪТ НА ДУШАТА, беседи, държани при Седемте рилски езера през лятото на 1935

ДА ИМ ДАМ ЖИВОТ, съборни беседи, София, Изгрев, 1936

9. ЛЪЧИ НА ЖИВОТА, 1937-1938

ЛЪЧИ НА ЖИВОТА, беседи, държани при Седемте рилски езера през лятото на 1937

ДВИГАТЕЛИ В ЖИВОТА, беседи, държани при Седемте рилски езера през лятото на 1938

10. ЕЗИКЪТ НА ЛЮБОВТА, 1939-1940

ЕЗИКЪТ НА ЛЮБОВТА, беседи от Учителя, държани при Седемте рилски езера през лятото на 1939

БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ, рилски беседи от Учителя, държани на Мусала, Седемте езера и в София, 1940

11. ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА ЩАСТИЕ, 1941-1943

ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА ЩАСТИЕ, съборни беседи от Учителя, София, 1941

ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА, беседи от Учителя, държани на Седемте езера и в София, 1941

ВЕЧНОТО БЛАГО, съборни беседи от Учителя, София, 1943

ните срещи на Веригата във Варна и Велико Търново.

2. МИРОВАТА ЛЮБОВ, 1919-1921

БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ, гр. В. Търново, 1919

БЕСЕДИ И НАПЪТВАНИЯ, гр. В. Търново, 1920

БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ

4. СВЕЩЕНИЯТ ОГЪН, 1925-1926

НАРЯД И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ, гр. Търново, 1925

ДВЕ СВЕЩЕНИ ПОЛОЖЕНИЯ, съборни беседи от Учителя, гр. Търново, 1925

СВЕЩЕНИЯТ ОГЪН, съборни беседи от Учителя, гр. София, на Изгрева, 1926

5. ПЪТЯТ НА УЧЕНИКА, 1927-1930

ПЪТЯТ НА УЧЕНИКА, беседи от Учителя, 1927, София, Изгрев

ПО БОГА НАПРАВЕНИ, беседи от Учителя, 1929, София, Изгрев

БЛАГОСЛОВЕНА МЕЖДУ ЖЕНИТЕ, беседи от Учителя, дадени на учениците от Всемирното Бяло Братство през лятото на 1930 при Седемте рилски езера

ДОБРОТО ОРЪЖИЕ, лекции на Общия окултен клас на учениците на Всемирното

Полезни съвети за пребиваването ни в планината

1. ЕКИПИРОВКА:

- Дрехи за студено и за топло време от леки материи (полар, памук) и с по-малък обем. За да бъдат запазени от евентуален дъжд, е добре да бъдат поставени в чували за дрехи или в найлонови пликове и така да се подредят в раницата. Спалният чувал да е колкото може по-олекотен, съобразен с температурата за сезона, и също да е поставен в найлон в раницата за запазване от дъжд.

- Шалте или дюшек - шалтето е по-леко, изолира добре от студа, но е обемно и трябва да стои извън раницата, то не поема неравностите на терена. Добро и удобно допълнение към него е надуваемата възглавничка. Дюшеят (гумиран с плат, но не плажен) е по-тежък, но с по-малък обем, изолира от студа и поема неравностите. Преценете сами.

- Обувки - с височина над глезена, за да го държат стабилен при ходене. Най-добре да са туристически от специализиран магазин; по-евтин вариант са работни обувки водонепропускливи, по възможност без метално бомбе, от магазини за работно облекло. Не е удачно да се ползват джапанки или чехли, защото при ходене кракът не е устойчив в тях.

- Кибрит и запалка - добре е да ги имате винаги под ръка, задължително съхранени в найлонов плик, за да не се овлажняват.

- Фенер - най-добрият вариант е челникът. С него ръцете ви ще бъдат свободни. Евтини варианти има по пазарите.

- Дъждобран - найлоновите са по-леки и по-евтини, но лесно се късат. Гумираните са по-тежки, по-обемни, но и по-здрави.

- Игли, конци (тънки и дебели), капроново въженце за укрепване на палатката, за простор, щипки и др.

- Соларен душ - продава се в магазини за туристическа екипировка. Водата в него се загрява от Слънцето. Съгва се, заема минимален обем и е лек.

- Телефон - в магазините за мобилна техника се продават соларни зарядни. Лично аз не съм ползвал и не зная доколко са ефективни.

- Съгваема тубичка за вода с кранче и плоско дъно - продава се в магазините за екипировка.

2. ХРАНА:

- Любимия си зехтин можете да вземете в шише от кока-кола или минерална вода, поставени в найлонов плик, завързан отгоре. Водата за пиене можете да сложите във външен джоб на раницата или ако няма такъв, да го вържете с капрон към някой ремък на раницата. Така ще имате слънчева вода за пиене. В магазините за туристическа екипировка се продават мехчета за вода по 2 литра от найлон, които се закрепват на раницата.

- Сушените плодове са добра алтернатива на пресните при по-продължителен престой. Ядките (овесени, ръжени или пшенични) дори и без котлонче или топла вода е достатъчно да ги накиснете от вечерта в затоплена от Слънцето вода и на сутринта закуската ви е готова. Добре е храните да не са в стъклени и метални опаковки, защото те тежат повече и са чупливи.

3. ПАЛАТКА:

- При закупуване на палатка добре е да питате за двупластова т.е. от две части: основна, в която се помещават хората и багажът, и покривало, което е непромокаемо и ветроустойчиво. Още по-добре би било да е с преддверие, т.е. покривалото да е по-голямо от основната част, като в преддверието може да оставите част от багажа и най-вече вечер-прашните и миришещи обувки и чорапи; по този начин и не би ги навалял евентуален дъжд. Добре е палатката да има 1-2 мрежести отвора за проветряване, особено денем. Ако ще я ползвате повече през лятото, добре е да е в светли тонове (по-малко ще се нагрява от Слънцето). Когато ще я прибирате, задължително е да е изсъхнала, защото на следващия излет може да установите, че са изгнили конците и се късат като хартиени; или ако няма как, съгнете я мокра, но при първи удобен случай я разгънете да изсъхне. В български магазин палатка под 130 лева е неподходяща за планина. Подходящи марки са „Мамут“, „Хъски“, „Еурека“ и др. Ако имате приятели в чужбина, там би могло да се намерят всякакви аксесоари за планина на доста по-ниски цени. Ако ви се налага да си оставите обувките навън, за да не се намокрят от евентуален дъжд или от росата, просто ги обърнете с подметките нагоре - така ще останат сухи.

- Ако ви е студено, а нямате повече дрехи, увийте се с дъждобрана - найлонът има свойството да запазва. Ако нямате термос, а през нощта ви се пие вода, за да е поне хладка, сложете пластмасовото шише, като си лягате, в спалния чувал при вас - и от телесната температура водата ще е поне хладка, но не студена.

- За всеки по-дълъг поход е добре да имате в раницата някои най-необходими неща за оцеляване: термос с вода, джобно ножче, кибрит и запалка, дъждобран, пакетче ядки, зареден мобилен телефон, фенерче (по възможност с батерии за многократно зареждане, т.е. акумулаторни - така ще опазим Природата по-добре), карта и евентуално компас, молитвеник и задължително - „Завета на цветните лъчи“ (препоръка на Учителя за дълъг път). Желателно е винаги да сте поне двама и когато ходите надалече, да се обадите на поне един човек от лагера, който да знае поне долу-горе къде ще ходите. В мъгла е добре да се движите в редица, като отпред и отзад са най-опитните, и да виждате добре човека пред вас.

- Нека всичко, което правим на планината, да не е в неин ущърб, и тръгвайки си, там да не остане следа от нашето пребиваване. И нека не забравяме това, че преди всичко трябва да пречистим телата и душите си. И така очистени и с мисълта да служим на Бога, можем да се качим на нашата свещена Рила планина.

- Ползотворна лятна духовна школа и нека Бог да благослови всички търсещи души!

НОВИТЕ ПРЕДЛОЖЕНИЯ ОТ ИЗДАТЕЛСТВО „БЯЛО БРАТСТВО“

Старото и новото

Стига да поускаме

Човек трудно приема новото и донякъде е прав, защото новото е неизвестно. Следваме старото и познатото, но за съжаление то е овежтало, в него няма енергия. Който се наеме да прилага новото, той е герой, защото прави път за другите, които ще дойдат. Трудна е направата на този път, защото има много пречки - физически и психически.

Когато прилагаме новите идеи, ние помагаме на близките, на тези, които са около нас. Една добра мисъл да изпратим към някой е по-добре, отколкото да го поучаваме. Всеки човек е уникален, всеки е дошъл на този свят да свърши определена работа. Без да искаме, ще се връщаме към старото, но стремежът ни трябва да бъде напред, към новото.

Искаме или не, новото идва с пълна сила. Учителя дойде. Той пося семето и си замина. Сега от нас се очаква да работим на нашите ниви. Може да няма достатъчно работници, но ще дойдат.

Идването на всички Учители става за освобождението на света. Аз ви показвам къде е пътят на светлината, която носи живот. Няма да ви покажа малките светлини. Пратеник съм от Бога. Трябва да знаят, че не съм дошъл от само себе си, по мое желание, а пратен съм от Бога да работя за въдворяване на Царството Божие на Земята. Царството Божие няма форма. Бог говори чрез мене. Идеите, които издигам в беседите и лекциите, са взети от Божественото.

Дошъл съм да изявя Любовта, да я донеса на Земята. Това е моята мисия. Всеки Учитель се отличава, носи един све-

щен огън от невидимия свят. Какъвто е огънят му, по това се отличава.

Против Учителя не може да се работи. Ние носим едно Божествено учение, но не спорим. Не можем да го сравним с нищо. Времето ще покаже.

Всички онези, които ще дойдат, са определени. Всички, които идат в шестата раса, са определени. Ако някои могат да намерят по-голяма светлина другаде, нека отидат там, няма нищо.

Когато дойде един Учитель, той носи новото. Старите адепти не могат да отидат по-напред без един ключ. Учителя сега носи ключа. Иначе не биха чакали Учителя. Учителя дава обяснения за възможностите на настоящето и разкрива бъдещето.

Когато хората вървят по този Божествен път, аз се радвам, а съжалявам, когато не са в този път. Не ме радват всички ония страдания, които ще имат. Искам душите, над които работя, да преуспяват, че един ден да бъде написана книга, че съм постъпил добре.

Всичко, което се дава в беседите, не е само в думите. В беседите са скрити истините. Аз ги скривам за бъдещето на културата. Тези идеи, които излагам в беседите и лекциите, вие и сами можете да ги намерите. Но за всяка идея трябва да работите 25 хиляди години, за да я намерите. Да кажем, че в една беседа има десет идеи. Тогава колко години ви трябва, за да намерите идеите, които са само в една беседа? А колко такива беседи има? Затова с тези беседи и лекции се съкращава извънредно много времето за вашето развитие. Веднъж казах на едни възрастни хора: „Ако искате да чуете то-

ва, което е написано, то не идвайте при мене, има книги, четете ги. Но ако искате да чуете това, което не е написано никъде, тогава елате при мене“.

Онова, което говорих 40 години, то вече изпълни света и от него светът не може да се освободи. То не е мое, то е Божествено. Един ден хората отвътре ще го приемат. Животът няма да се измени така, както хората мислят.

Има невидими работници, които вземат и разпространяват тези идеи, които аз говоря - разпространяват ги чрез въздуха. Идеите, които аз говоря, се носят навсякъде в света, всички ги чувстват.

С вас заедно слушат беседите и другите същества. Много същества слушат това, което говоря. Това движение е за цялото човечество, а не само за България. Това движение е организирано. И другите организации ще дойдат и ще му помагат, понеже то е Божествено. Един французин попита: „Това движение има ли противници?“. Казах му: „Във времето, което идва, всички онези, които се противят, ще изгубят своята сила“.

Това, което ние носим на света, е необходимо както светлината, въздуха, водата и хляба. Това са най-новите положения, които се разкриват за бъдещото човечество. Хората сега трябва да ги опитат. Нещата, които казваме, трябва да се проверят, за да имат сила. Те няма да се налагат. Аз не ви доказвам, а казвам: „Опитайте“. Трябва да говорим само това, което има приложение. Това, което говоря в Общия и Младешкия клас, има приложение.

В погрешките на моите ученици не се вирам

- имам много по-важна работа. Всичко зная - какво мислят и какво вършат. Бих могъл да ги изправам, обаче не искам. Оставил съм ги свободни, защото ако се мъча да ги оправям, обратният резултат ще се получи. Аз уча свободните, аз съм за свободата.

Трябва да се остави всичко да върви по естествения ред. Никой никога да не насилва - и свободен да го остави. Аз съм се жертвал за вас. И вие сега трябва да се отречете от себе си. Някой попита: „Какво трябва да правя?“. - Гледайте мен и правете, каквото правя аз. Опитайте го.

Най-новото, което е сега в Природата, него превеждам. Преди 2000 години беше друго. Казват: „Едно време Христос е казал това...“, но Христос е казал: „Сега не можете да разберете някои неща и после ще ги разберете“. Та сега има нови неща. И след 2000 години ще има още по-нови неща.

Който ще тълкува беседите, трябва да е майстор. В беседите са скрити истините. Аз ги скривам за бъдещата култура. В древността мнозина са чакали 20 години, за да им дадат 2-3 зрънца - изречения, с които да работят после.

Окултната наука на Запад върви по механичен път. В беседите има разнообразие, каквото има и в самата Природа. В това разнообразие има една вътрешна закономерност. Както е в Природата, така е и в беседите. Аз съм излязъл от един свят, в който те не са стъпвали и не са го виждали. Превеждам от Природата, от самия извор.

Из „Свещеният огън“, II част - „Пратеник на Бога“

Когато има импулс и желание за работа, условия винаги ни се дават. Сестра Юлия от групата ни предостави за ползване къща, в която да можем да се събираме и да водим своя братски живот в Перник. С малко усилие успяхме да посетим една стая и да я пригодим за общата ни работа.

И така, първият гост, който ни посети, беше брат Георги Петков от Габрово. Вълнувахме се по много причини. Със завладяващото си красноречие и искреност брат Жоро сподели с нас моменти от духовния път на неговата майка, както и свои лични опитности от ученичеството в Школата на Учителя. Целият ден премина в неподправена и сърдечна атмосфера, като за пореден път, когато сме заедно, усетихме радостта от това, да споделяме и да сме частици от общия организъм на Братството.

Вторият гост, който се отзова на поканата ни, бе брат Николай Конакчиев. Разговорите с него имаха конкретна тема, отнасяща се до същината на различните упражнения в Паневритмията, до техния смисъл, и разбира се, до сакралното отношение на всеки един, който е станал провод-

ник на тези висши космически енергии. Формата на срещата беше свободна и си мисля, че всеки успя по вътрешен път да преоткрие за себе си отново и отново това богатство, което ни е оставил Учителя.

Следващата среща с брат Николай вече имаше практическа насоченост. В наетата от нас зала в Младешкия дом се съсредоточихме върху изработването на правилни и плавни движения. Тази отдаденост, с която брат Николай зареди срещата, накара играещите вдъхновено и осъзнато да пороботят върху чистотата на всяко движение.

Каквото и да кажем, за да благодарим на тези наши братя, все ще е недостатъчно. Това, което научихме, никак не е малко, но доброто е и в това, че този импулс, да сме заедно, да сме частици, които живеят в едно наситено с Любов и доброта пространство, непрекъснато да добротворим, е нестихващ.

Така че, братя и сестри, стига да почукаме, стига да поискаме, ще ни се отвори, ще ни се даде.

Да изпълним Волята Божия.

Ива Янчева - Перник

Силата на общността

ЖИВОТ ЗА ЦЯЛОТО

„Да съзнаеш, че ти живееш за всички, без да изгубиш себе си - това е най-великата философия. Да съзнаеш, че всичко това се съединява в едно вътрешно единство. Това е, което наричаме божество, Бог, душа, дух. Този център да съзнаем - че всички живеят за всички.“ Учителя.

Тази тема е актуална за сегашния и за бъдещия живот. Досега хората сме се индивидуализирали, живели сме за себе си, търсили сме себе си. Дошъл е вече моментът да осъзнаем силата на общността или живота за цялото.

Най-добрият пример за такава общност или за живот за цялото - това са нашето тяло и съставя-

щите го клетки. Тези милиарди малки разумни същества денонощно живеят и работят за цялото. Те работят в съвършена хармония, като всеки момент всяка клетка знае какво става по целия организъм. Клетките ни са най-добрите професори, които обслужват многобройните лаборатории в нашето тяло.

Да вземем за пример една от системите в тялото ни - храносмилателната. Първото смилане се извършва от зъбите в устата, като най-фината енергия се приема от езика. Хранопроводът отвежда храната в стомаха и червата, където става следващо преработване и разпределяне на енергията от храната. Непотреб-

ните вещества се отделят и изхвърлят от дебелото черво. Каква сложна работа се извършва точно и хармонично, без почивка.

А колко системи има още в нашето тяло и колко лаборатории! Всички знаем, че клетките вър-

шат някаква работа, но не осъзнаваме, че те всъщност вършат огромна, сложна, съзнателна работа и са възможно най-разумните миниатюрни същества, които се жертват за нас, които ние познаваме, или по-точно

не познаваме.

Даже през целия си живот рядко се замисляме за тези наши най-близки същества, за тези работници. А какво остава да се досетим понякога да им благодарим? Ние сме една микрочелена с милиарди звезди. Това означава, че сме господари на тези клетчици звезди.

Въпросът е: знаем ли да управляваме нашите работници? Категорично не! След като не осъзнаваме работата и саможертвата на клетките, който са в нас, как да осъзнаем силата на общността извън нас - обществото на човеците. Време е да изучим силата на общността на нашите клетки. Да им помага-

ме, да ги напътстваме, да ги обичаме, да им благодарим, а не да ги отравяме с какво ли не. Когато постигнем това общуване с нашите клетки и се отнасяме с тях като с най-добрите си приятели, тогава така ще се отнасяме и ще общуваме с всички хора около нас, независимо какви са те, защото всички сме частици - клетки от един организъм - Божествения.

Още Орфей и древните философи са казвали: „Познай себе си“. И са абсолютно прави, защото като познаеш себе си, ще познаеш Бог: „Не знаете ли, че сте храм Божий и Дух Божий живее във вас“.

Ани Миланова - Перник

Рая

На Рила сме... Там, където заедно се учим, молим и работим. Там, където укрепват и вярата, и силата ни, там, където стават чудеса... Но чудесата са за нас, хората, а за Бога всичко е възможно. Искане ни се да вярваме, че не ние, а Той нас е избрал и ни дава всички условия и възможности да живеем по Бога, да изпълняваме Волята Божия и да работим за Славата Божия.

Това, което искам да ви разкажа, е доста „чудничко“ в нашите очи, но то става за Славата Божия. Срещите на Рила, както знаем, са от векове и за векове между душите. И дори ние не винаги да знаем и разбираме как и защо се срещаме, Горее за всеки и за всичко си има разумен план.

В срещата ми с една моя състудентка на пръв поглед нямаше нищо необичайно, но с нея имаше една сестра, която не знаех откъде е. Имаха желание да се качим на Молитвения връх и там в мир и с трепет послушахме гласа на планината.

Когато слизахме отново, подновихме разговора и чак тогава усетих лек акцент. На въпроса ми: „От колко години живееш в България?“, сестрата отговори, че за първи път идва. Стана ми доста интересно и разбира се, поисках да знам как е научила толкова добре български език? И ето какво ми разказа тя: от Киев, от Украйна е... Един ден видяла една книга с много интересна обложка - планински върхове и езеро, бели концентрични кръгове и някакъв човек, който от небето е прострял ръката си над играещите. Отворила книгата и се опитала да прочете нещо... Дори разбрала какво пише и харесало това, което прочела. Решила, че е добре да научи български език, за да може да четете в оригинал Словото.

Душата ѝ го разпознала - него, Великия Учител, без който не би могла да върви в духовния си път... И така, за няколко месеца тя се справила с езика и започнала систематично и прилежно да учи... Четяла и мислено си представяла чудните места, за които Учителя говорел: Ел Шадай, Рила, Молитвения връх, и някак си естествено се породило желание да ги посети... И ето, че този ден настъпил и тя дошла в България. И както вече знаете, тя се качи на Рила и на Молитвения връх, игра Паневритмия...

Мисля си, че Небето ни дарява чудните си подаръци, стига да сме прилежни и искрени в това, което правим, стига да намерим пътя и да вървим с вяра и любов към Бога.

Може би се питате как свършва тази история за обложката на книгата, която се оказала намереният ключ към Учителя и Бога? - Рая (така се казва сестрата), се премести да живее в България! По Коледа се чухме и тя ми съобщи неочаквания (само на пръв поглед) край на нейната приказка... И знаете ли, скъпи братя и сестри, всеки от нас сам пише своята приказка, за която е готов!

Да си пожелаем като Рая да намерим и да създадем своя рай на Земята - Учителя вече сме си го намерили!

Сестра Ива - Перник

Сестра Ива - Перник

На Учителя

Душата ми е храм огромен,
отворен е за твоите слова,
за теб ний пазим светъл спомен,
със много МЪДРОСТ ти ни призова
да носим ПРАВДА с порив нов,
да търсим ИСТИНАТА свята,
със ДОБРОДЕТЕЛ и ЛЮБОВ
да живеем на Земята.

Приех те с радост в своя храм
и силата на Бога ме въздигна.
Със трезвия си ум аз знам -
не мога теб да те достигна.
Но тръгвайки по твоите пътеки,
съветите ти мъдри ме крепят
и ще пребъдеш ти навеки -
мнозина следват твоя път.

Днес чувам твоята опора
сред много хора -
духовни братя и сестри,
и вярвам в тържеството
на доброто,
което в нас ти преоткри.

Цветана Донева - Перник

Бели братя и сестри

Утрото, така прекрасно,
сипе слънчеви лъчи.
На поляна по тревата росна
танц играят Божии души.

Цялата природа пее,
тичат босите нозе,
Слънце благодатно грее,
благоденства Божие дете.

Ручей бистър песента приглася
и раздава щедро своята добрина,
музика вълшебна се понася
и въздига любещи сърца.

Божия Любов в чедата Божии зрее,
иде ден на Бели братя,
Бели братя и сестри,
ден, в който на Земята
Любовта ще възцари!

Брат Георги - гр. Перник

Уроци по Паневритмия в Перник

Учителя е казал за Паневритмията: „Паневритмията е велика сила, която ще даде нов подем на света. Великите души, които направляват света, ще ви чуят, като пеете и свирите. Паневритмията е, с която вие им поднасяте ключа на Моето учение, което носи мир на човешките души. Този ключ Великите души трябва да получат от вас, а вие сте длъжни да им го дадете. С него те ще отключват и подават ръка на човешките души, потънали в света на голямата заблуда. Тогава ще проблесне светлина в тяхното съзнание и те ще разберат смисъла на своя живот“.

Първи лъчи на изгрева, умиротворено поемаме глътки свеж утринен въздух, усещаме прохладата на росата в краката си. Изпълнени с благодарност, навлизаме в

слънчевия ритъм на Паневритмията. Радост и полет на душата, дошли от съчетанието на контакта с Природата, с вълшебната музика, благославящите движения, с простичкия и разбираем и в същото време съвършен слънчев текст. Неповторимо усещане за колективна хармония на сродни души, намерили великата Истина и стремящи се към високи идеали. Оценили красотата на

Паневритмията, осъзнали я като благословение и свещенодействие и искащи да научим повече за нея, поканихме в Перник Николай Конакчиев. За наша голяма радост, приел присърце това отговорно дело, Николай се отзова и имаме две пълноценни срещи: едната - разговор за Паневритмията, а другата - уточняване на отделни детайли при изпълнението ѝ. Вече знаем, че трябва да бъ-

дем много отговорни при изпълнението ѝ и че стремейки се да я изпълняваме по-добре, винаги има какво да научим и да приложим. На срещите задавахме на Николай въпроси, които ни вълнуваха от доста време. Бяхме благодарна почва - търсещи и очакващи семенцата на знанието да възраснат в нас и да дадат добри плодове. Получихме ценни отговори от Николай, който ни впечатли с това, че като един добър ученик ни даде информация на базата на задълбочени натрупани знания на фона на една обаятелна скромност.

Сами се досещате, че времето не ни стигна и се надяваме на още срещи. Благодарим ти, Николай! Чакаме те отново при нас и бъди благословен заради делото!

Йорданка Славчева - Перник

СДРУЖЕНИЕ "СЛЪНЧОГЛЕДИ" ЛЕТЕН ДЕТСКИ ЛАГЕР "МАГИЯТА НА СТРАНДЖА"

Лагерът ще се проведе в периода 23-30 юли 2011 г. Цена: 220 лв. В цената е включено: вегетарианска храна и нощувка за 7 пълни дни в почивна база "Селекта", всички такси и разходи, които са посочени в програмата, качествени летни шапки с логото на Сдружението, както и закупуване на следобедна закуска. В цената не са включени пътните до почивна база "Селекта" и обратно.

За повече информация:

Бургас: 08888 65418; e-mail: geotoni@abv.bg;
София: 0887745457; e-mail: emiliavi@abv.bg

Този брой на вестник „Братски живот“ подготвиха за вас групите от Перник и Плевен

ПОКАНА БРАТСКА СРЕЩА НА БУЗЛУДЖА на 25 и 26 юни 2011 г.

ХИЖА „ТЕМЕНУГА“
организатори:
Стара Загора
отговорник:
Таня Ирикикева
тел: 0897 099 133
0886 593 452
izvor777@abv.bg

УТОЧНЕНИЕ

Формулата към второто упражнение в „Шестте гимнастически упражнения“ в брой 5 на стр. 8 (май 2011 г.) да се четат, както следва: „Влизам във връзка с Природата, вземам от нея и го предавам НА земята. Аз съм в съгласие с Любовта“.

Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА
Редактор: Спаска МИХОВСКА
За контакти: 066/854298, 0888228720, 0897847645;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
e-mail: bratski_jivot@mail.bg

цена: 0,70 лв.